

Arrest

nr. 228 816 van 18 november 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
Handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van zijn minderjarig kind:
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-P. DE BUISSET
Saint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van zijn minderjarig kind X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 5 februari 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. QUESTIAUX *loco* advocaat M. DE BUISSET en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom-zigeuner afkomstig uit Pejë, Kosovo. Op 9 oktober 2003 verzocht u samen met uw vrouw S.M. (...) en uw minderjarige kinderen een eerste keer om internationale bescherming in België. U beweerde toen in oktober 1998 van Pejë naar Prizren verhuisd te zijn waar u bleef tot uw vertrek naar België in oktober 2003. U haalde aan dat uw dochter A. (...) werd verkracht door een aantal Albanezen. Op 23 oktober 2003 werd door de Dienst Vreemdelingenzaken

een beslissing van weigering van verblijf genomen, die op 10 december 2003 werd bevestigd door het Commissariaat-generaal omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw recente verblijf in Kosovo en bijgevolg evenmin aan uw asielmotieven. Uw verzoek tot schorsing en nietigverklaring van deze beslissing werd op 6 oktober 2004 door de Raad van State verworpen. Op 4 november 2004 verzocht u een tweede keer om bescherming in België waarbij de Dienst Vreemdelingenzaken op 15 december 2004 besloot uw verzoek niet in overweging te nemen wegens een gebrek aan nieuwe elementen die de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen kon ombuigen. Op 2 april 2007 verzocht u voor een derde keer om internationale bescherming in België. Op 13 augustus 2007 werd er door het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing genomen omdat er diverse elementen in uw dossier voorhanden waren die uw verblijf in Kosovo vóór uw komst naar België in 2003 op fundamentele wijze ondermijnen. Bovendien werden de door u en uw partner neergelegde Servische identiteitsdocumenten vals bevonden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing op 6 december 2007. Op 21 april 2009 verzochten u en uw echtgenote een vierde keer om internationale bescherming. Op 18 mei 2009 besliste de Dienst Vreemdelingenzaken om de aanvraag niet in overweging te nemen. U haalde immers dezelfde motieven aan als dewelke u in uw oorspronkelijk relaas had aangehaald en u bracht geen elementen aan die de eerdere beoordeling ervan kon ombuigen. Het door u neergelegde attest van UNMIK, waarin gesteld werd dat u niet kon terugkeren naar Kosovo, betrof een vervalst document. Dit attest, net als het attest van een Roma-zelfhulporganisatie, was voorts gekenmerkt door een gesolliciteerd karakter. Deze documenten waren bijgevolg niet van die aard dat ze de eerdere beoordelingen van uw relaas in positieve zin konden ombuigen. Intussen was uw dochter A. (...) naar Oostenrijk verhuisd. Uw zoon E. (...) (O.V. 7.612.636) keerde in 2011 terug naar Kosovo omdat hij identiteitspapieren diende te bekomen om in België in het huwelijk te kunnen treden met zijn vriendin. In Kosovo had hij moeilijkheden om aan deze documenten te bekomen. Bovendien werd hij afgeperst en fysiek mishandeld door een Kosovaarse burger. E. (...) en uw drie andere zoons – C. (...) (O.V. 8.079.612), U. (...) (O.V. 6.066.781) en V. (...) (O.V. 6.420.754) – waren intussen meerderjarig en dienden allen in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Na eerdere weigeringsbeslissingen van het Commissariaat-generaal werd hen op respectievelijk 27 oktober 2017 – aan C. (...) en E. (...) – en op 31 oktober 2017 – aan U. (...) en V. (...) – door de Conseil du Contentieux des Etrangers (CCE) de vluchtelingenstatus toegekend. De CCE oordeelde dat de situatie van Roma in Kosovo in individuele gevallen problematisch kan zijn en dat voor uw vier zoons, gelet op het feit dat zij geen Kosovaarse identiteitsdocumenten bezitten, een terugkeer naar Kosovo een gegronde vrees tot vervolging inhoudt. Op 22 augustus 2018 werd aan uw dochter S. (...) (O.V. 8.650.425) door het Commissariaat-generaal eveneens het vluchtelingenstatuut toegekend. Op 23 augustus 2018 besloten u en uw partner om opnieuw te verzoeken om internationale bescherming. Ook uw zoon S. (...) (O.V. 5.519.700) diende in eigen naam een eerste verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde België sinds 2003 niet meer verlaten te hebben. U haalde aan uw rechten te willen opeisen en stelt bij een terugkeer naar Kosovo uw kinderen er niet te kunnen onderhouden. Bij een terugkeer naar Kosovo – waar u geen woning meer heeft - vreest u voor mishandelingen vanwege de Albanen. U verwijst hierbij naar de verkrachting van uw dochter A. (...) in Pejë tijdens de oorlogsjaren en naar het feit dat uw zoon E. (...) bij zijn terugkeer problemen kende. Daarnaast vreest u als Rom gediscrimineerd te worden in Kosovo. Tot slot vreest u ook dat uw echtgenote haar medische problemen niet te boven zal komen wegens een gebrek aan toegang tot de Kosovaarse gezondheidszorg.

Aangezien uw minderjarige dochter L. (...) in het kader van uw verzoek om internationale bescherming verzocht om gehoord te worden, werd in aanwezigheid van haar moeder/uw echtgenoot een persoonlijk onderhoud met haar gehouden op 2 oktober 2018 van 14u20 tot 14u45. Uw dochter verwees naar de verkrachting van haar zus en de mishandeling van E. (...) in 2011 waardoor ze bang is om naar Kosovo – waar zij nog nooit geweest is (uw dochter is geboren in België) – te gaan.

Ter staving van jullie identiteit en/of jullie asielmotieven legde u volgende documenten neer: uw Kosovaars paspoort; uw Kosovaarse identiteitskaart; uw geboorteakte; een bewijs van nationaliteit; een woonstbewijs Kosovo; een medisch attest waaruit blijkt dat u tussen 21 september 2018 en 31 oktober 2018 zich niet in de mogelijkheid bevond om u te verplaatsen naar aanleiding van een ziekte; de vier arresten waarin uw meerderjarige zoons op 27 oktober 2017 – aan C. (...) en E. (...) – en op 31 oktober 2017 – aan U. (...) en V. (...) – door de Conseil du Contentieux des Etrangers (CCE) de vluchtelingenstatus wordt toegekend; een arrest van de Conseil du Contentieux des Etrangers (CCE), d.d. 28 mei 2018, waarin deze de weigeringsbeslissing die door de DVZ werd genomen naar aanleiding van uw regularisatieaanvraag op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bevestigt; de toelichting van uw advocaat M.-P.d.B. (...) bij onderhavig verzoek om internationale bescherming; een rapport van Organisation Suisse d'Aide aux Réfugiés (OSAR) over de gezondheidszorg in Kosovo, d.d. 1 september 2010; een rapport van Society for Threatened Peoples (STP - GFBV) over de situatie van Rom, Ashkali en Egyptenaren in Kosovo, opgemaakt in november 2015; een niet-gedateerd rapport van Society for Threatened Peoples (STP – GFBV) over Rom in Kosovo.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat in deze door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing van weigering van verblijf werd genomen, die werd bevestigd door het Commissariaat-generaal, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw recente verblijf in Kosovo en bijgevolg ook aan uw asielmotieven. Uw verzoek tot schorsing en nietigverklaring van deze beslissing werd door de Raad van State verworpen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Naar aanleiding van uw tweede, derde, vierde en vijfde verzoek om internationale bescherming bracht u geen dergelijke elementen aan. Evenmin is dit het geval in onderhavig verzoek.

De door u neergelegde Kosovaarse identiteitsdocumenten bevestigen weliswaar uw Kosovaars identiteit en deze van uw gezinsleden, maar deze spreken zich geenszins uit over uw daadwerkelijke verblijf in Kosovo vóór uw komst naar België. Zo werd in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming reeds vastgesteld dat uw kennis – en deze van uw echtgenote M. (...) - betreffende Pejë en Prizren, de steden waar u verbleef voordat u naar België kwam, zeer lacunair was waardoor besloten werd dat u niet aannemelijk had gemaakt er daadwerkelijk verbleven te hebben. Bovendien waren u en uw echtgenote tegenstrijdig in jullie verklaringen tijdens jullie voorgaande verzoeken om internationale bescherming met betrekking tot jullie recente verblijfplaatsen voor jullie komst naar België. In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat u en uw gezin in oktober 1998 naar Prizren verhuisden (CGVS 1e verzoek 3/12/2003, p. 16). U verbleef er totdat u in oktober 2003 naar België vertrok (CGVS 1e verzoek 3/12/2003, p. 17), i.e. vijf jaar lang. In het kader van uw derde verzoek om internationale bescherming verklaarde u daarentegen dat u voor uw vertrek naar België in oktober 2003 slechts één maand in Prizren verbleef. Voordien had u steeds in Pejë gewoond (CGVS 3e verzoek 27/06/2007, p. 8 en 9). Uw echtgenote stelde in het kader van haar derde verzoek dat jullie ongeveer anderhalf jaar in Prizren doorbrachten alvorens naar België te vluchten (CGVS 3e verzoek echtgenote M.S. (...), 27/06/2007, p. 5). In het kader van onderhavig verzoek gaven jullie echter opnieuw aan dat jullie vijf jaar lang in Prizren verbleven hadden voordat jullie naar België vluchtten (CGVS 5e verzoek 19/09/2018, p. 8; CGVS 5e verzoek 12/11/18, p. 5; CGVS 5e verzoek M.S. (...), 19/09/2018, p. 6; CGVS 5e verzoek echtgenote M.S. (...), 12/11/18, p. 4). Uit voorgaande kan slechts besloten worden dat jullie niet de ware toedracht onthullen met betrekking tot jullie verblijfplaatsen alvorens jullie in oktober 2003 naar België vluchtten. Het feit dat u heden aantoonst dat u Kosovaars staatsburger bent, kan deze conclusie niet ombuigen. Het louter bezitten van de Kosovaarse nationaliteit is immers geen ontegensprekelijk bewijs van een verblijf aldaar vóór uw komst naar België. Uit niets blijkt dan ook dat er nieuwe elementen voorhanden zijn die een ander licht werpen op de beoordeling dat de werkelijke verblijfssituatie van u en uw partner voor uw komst naar België niet kon worden vastgesteld.

Gelet op jullie tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot jullie verblijfplaatsen voor jullie vertrek naar België werd er in het verleden bovendien geoordeeld dat er ook geen geloof gehecht kan worden aan uw asielmotieven, met name de verkrachting van uw dochter A. (...) die zich er voorgedaan zou hebben. Dat u in het kader van onderhavig verzoek, wanneer u gevraagd werd naar uw actuele vrees ten aanzien van Kosovo en waarbij u aangeeft mishandeling door Albanezen te vrezen, refereert naar de verkrachting van uw dochter A. (...) (CGVS 5e verzoek, 19/09/2018, p. 7; CGVS 5e verzoek M.S. (...),

19/09/2018, p. 4 en 5), houdt dan ook weinig steek. Bovendien dient opgemerkt dat de verklaringen van u en uw echtgenote aangaande deze gebeurtenis ernstig uiteenlopen. In het kader van uw eerste verzoek gaf u aan dat er vier personen rond 22 of 23 uur 's avonds langskwamen. Uw dochter A. (...) werd door twee van hen verkracht voor de ogen van u en uw echtgenote. De andere twee personen zaten met uw overige kinderen in een andere kamer (CGVS 1e verzoek 3/12/2003, p. 14 en 15). Uw echtgenote verklaarde in het kader van haar eerste verzoek dat er effectief vier personen naar jullie woning kwamen, maar zij situeerde dit rond 16u 's middags en ze stelde dat zij noch u iets gezien hadden van wat er met A. (...) was gebeurd, jullie zaten immers samen met de overige kinderen in een aparte kamer (CGVS 1e verzoek echtgenote M.S. (...), 3/12/2003, p. 8). Dat u enerzijds verklaarde dat u en uw echtgenote ooggetuige waren van de verkrachting van A. (...) maar dat uw echtgenote het tegenovergestelde verklaarde, doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze gebeurtenis. Bovendien kunnen er ook een aantal tegenstrijdige elementen opgemerkt worden in jullie verklaringen in het kader van onderhavig verzoek betreffende deze gebeurtenis. Zo verklaarde u dat u, uw echtgenote en een paar van de overige kinderen de verkrachting van A. (...) zagen gebeuren (CGVS 5e verzoek, 19/09/2018, p. 7 en 8). Ook uw echtgenote stelde opeens dat ze de verkrachting van A. (...) heeft zien plaatsvinden. Alle overige kinderen waren echter in een andere kamer (CGVS 5e verzoek M.S. (...), 19/09/2018, p. 6; CGVS 5e verzoek M.S. (...), 12/11/2018, p. 4). Bovendien stelden jullie dat de personen die jullie woning binnenvielen gemaskerd waren (CGVS 5e verzoek, 19/09/2018, p. 7 en 8; CGVS 5e verzoek M.S. (...), 19/09/2018, p. 6), wat jullie eerder nog ontkend hadden (CGVS 1e verzoek 3/12/2003, p. 14 en 15; CGVS 1e verzoek echtgenote M.S. (...), 3/12/2003, p. 8). Tot slot komen ook jullie verklaringen betreffende het tijdstip van jullie vlucht naar Prizren nadat A. (...) in Pejë verkracht was niet overeen. In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat de aanranding van uw dochter A. (...) plaatsvond in Pejë in juni 1998 en dat u en uw gezin in oktober 1998 naar Prizren verhuisden, i.e. vier maanden later (CGVS 1e verzoek 3/12/2003, p. 16). In het kader van onderhavig verzoek gaf u aan dat jullie in de zomer van 1998 één maand nadat uw dochter A. (...) verkracht was naar Prizren vluchtten (CGVS 5e verzoek 19/09/2018, p. 8). Uw echtgenote stelde daarenboven dat jullie twee of drie dagen na deze gebeurtenis al naar Prizren vertrokken (CGVS 5e verzoek M.S. (...), 19/09/2018, p. 6). Later verklaarde zij dan weer dat jullie pas een maand of twee maanden na de verkrachting van A. (...) naar Prizren vertrokken (CGVS 5e verzoek echtgenote M.S. (...), 12/11/18, p. 4). Gelet op bovenstaande heeft u geenszins aannemelijk gemaakt dat uw dochter in Pejë verkracht werd door etnische Albanezen. Uw stelling dat uw jongste dochter L. (...) bij een terugkeer naar Kosovo slachtoffer zal worden van eenzelfde soort geweldsfeiten overtuigt bijgevolg allerminst (Verklaring vijfde verzoek, ingevuld op de DVZ, vraag 21; CGVS 5e verzoek 19/09/2018, p. 9; CGVS 5e verzoek 12/11/2018, p. 5; Verklaring vijfde verzoek M.S. (...), ingevuld op de DVZ, vraag 21; CGVS 5e verzoek M.S. (...), 19/09/2018, p. 1; CGVS 5e verzoek M.S. (...), 12/11/2018, p. 3). Bovendien blijkt uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Uit een doorgedreven en continue opvolging van de situatie ter plaatse is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van de RAE in Kosovo wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt als overwegend stabiel en kalm omschreven. In het algemeen bestaan er geen veiligheidsrisico's voor RAE om terug te keren naar Kosovo. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Betreffende uw actuele vrees ten aanzien van Kosovo verwees u voorts ook naar het feit dat uw zoon E. (...) bij zijn kortstondige terugkeer naar Kosovo mishandeld werd. Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat het hier om een Kosovaarse burger gaat die uw zoon afperste en sloeg. Hij deed in dit verband geen beroep op de Kosovaarse autoriteiten om bescherming te verkrijgen (Verklaring vijfde verzoek, ingevuld op de DVZ, vraag 22; CGVS 5e verzoek 19/09/2018, p. 7; CGVS 5e verzoek 12/11/2018, p. 6 en 7; Verklaring vijfde verzoek M.S. (...), ingevuld op de DVZ, vraag 22; CGVS 5e verzoek M.S. (...), 12/11/2018, p. 5; Vragenlijst CGVS 1e verzoek S.S. (...), ingevuld op de DVZ, vraag 3.8; CGVS 1e verzoek S.S. (...), p. 5). Bovendien dient benadrukt dat deze gebeurtenis dateert uit 2011, i.e. zeven jaar geleden. Gevraagd waarop u zich baseert als u vreest om jaren later in eenzelfde situatie terecht te komen, verwees u naar de verkrachting van uw dochter A. (...). Gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze gebeurtenis houdt deze redenering geen steek. U gevraagd of u in geval van nieuwe problemen in Kosovo beroep zou kunnen doen op de autoriteiten, gaf u aan dat u de Kosovaarse Albanezen niet kan vertrouwen en dat jullie dat niet durven, zoals ook E. (...) dat nooit

aangedurfd heeft (CGVS 5e verzoek 19/09/2018, p. 7; CGVS 5e verzoek 12/11/2018, p. 7). Nochtans blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De informatie maakt duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurd politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo en dat kosteloze rechtshulp beschikbaar is. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Voor wat betreft uw verklaringen dat u in uw land van herkomst geen woning meer heeft, dat u er uw kinderen niet kan onderhouden, dat u vreest dat uw echtgenote als Rom geen afdoende medische verzorging kan krijgen en dat u in het algemeen als Rom gediscrimineerd vreest te worden (Verklaring vijfde verzoek, ingevuld op de DVZ, vraag 17, 18 en 21; CGVS 5e verzoek 19/09/2018, p. 4, 5 en 6; CGVS 5e verzoek 12/11/2018, p. 7 en 8; Verklaring vijfde verzoek M.S. (...), ingevuld op de DVZ, vraag 22; CGVS 5e verzoek M.S. (...), 19/09/2018, p. 3 en 6; CGVS 5e verzoek M.S. (...), 12/11/2018, p. 5; CGVS 1e verzoek S.S. (...), p. 5 en 6), dient benadrukt dat u zich voor deze beweringen slechts baseert op het feit dat u er zelf opgegroeid bent (CGVS 5e verzoek 19/09/2018, p. 5). U kon in dit verband geen concrete, actuele elementen of gebeurtenissen weergeven. U bent immers al 15 jaar niet meer in Kosovo geweest. U gaf wel aan dat u dat van andere Rom die wel eens teruggekeerd waren naar Kosovo gehoord had dat Rom mishandeld worden in Kosovo (CGVS 5e verzoek 19/09/2018, p. 6). Gevraagd naar waarom u veronderstelt dat dit in uw specifieke situatie ook het geval zou zijn kon u enkel verwijzen naar het feit dat uw job als sanitair medewerker die u vroeger in Kosovo uitoefende ingenomen werd door een etnische Albanees (CGVS 5e verzoek 19/09/2018, p. 6). Geconfronteerd met de vaststelling dat de situatie van Rom in de vijftien jaar dat u niet in Kosovo woonde zeer sterk verbeterd is, gaf u tot slot slechts aan dat u niet terug wil keren naar Kosovo en dat u verder geen elementen heeft aan te brengen (CGVS 5e verzoek 19/09/2018, p. 9 en 10). Gelet op deze algemene en vage opwerpingen heeft u geenszins in concreto aangetoond dat u en uw gezien als Rom gediscrimineerd zullen worden bij een terugkeer naar Kosovo. Bovendien blijkt uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal dat heel wat RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de RAE (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of RAE-kinderen al vroeg van school worden gehaald, ... spelen evenzeer een rol). De Kosovaarse overheid respecteert evenwel de rechten van de etnische minderheden en de regering heeft zich gewijd aan een uitvoerige bescherming van minderheden. Via een strategie en een actieplan, eerst voor de periode 2009-2015 en actueel voor de periode 2017-2021, tracht ze de toestand en de re-integratie van de RAE in Kosovo te verbeteren. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie ervan, werd dankzij diverse

initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en registratie. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat diverse gemeenten in Kosovo intussen ook lokale actieplannen voor de integratie van de RAE hebben aangenomen. Tevens zijn er in Kosovo meerdere ngo's actief die de rechten en integratie van RAE verdedigen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Kosovaarse context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Kosovo hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan aangenomen kan worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Kosovaarse autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Hieraan kan nog worden toegevoegd dat het feit dat u in België goed geïntegreerd bent, u er werk wil vinden en uw kinderen naar school wil laten gaan en dat u daarom hoopt hier in België legale verblijfsdocumenten te kunnen verkrijgen (Verklaring vijfde verzoek, ingevuld op de DVZ, vraag 19; CGVS 19/09/2018, p. 10; Verklaring vijfde verzoek M.S. (...), ingevuld op de DVZ, vraag 15 en 18; CGVS 5e verzoek M.S. (...), 19/09/2018, p. 3, 5 en 6; CGVS 5e verzoek M.S. (...), 12/11/2018, p. 3 en 6; Vragenlijst CGVS 1e verzoek S.S. (...), ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; CGVS 1e verzoek S.S. (...), p. 6), - net zoals het feit dat uw dochter L. (...) nog nooit in Kosovo is geweest (CGVS L. (...), p. 3) - motieven zijn die op zich helemaal niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een langdurig verblijf en integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Indien u een langdurig verblijf en een goede integratie wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet u zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan het administratieve dossier toegevoegd. Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de verzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Kosovo zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn. De neergelegde rapporten en de rapporten waarnaar uw advocaat in haar schrijven verwijst betreffende de situatie van Rom in Kosovo betreffen immers documenten die tussen 2010 en maart 2016 werden opgemaakt. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is evenwel recenter van aard. Bovendien volstaat een verwijzing naar algemene informatie geenszins om aan te tonen dat er in Kosovo geen doeltreffende bescherming zou zijn vanwege de autoriteiten voor ieder persoon. Het is aan de verzoeker om in concreto en in zijn specifieke geval aan te tonen dat er, in het licht van deze informatie en van de aangebrachte feiten, wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat, quod non in casu. Bijgevolg brengt u geen concrete elementen aan die het mogelijk maken aan te tonen dat de situatie in Kosovo zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet weerleggen. Uit de door u neergelegde identiteitsdocumenten blijkt uw Kosovaarse identiteit. Het Kosovaarse woonattest betreft louter een kopie en dateert van 2011. Dergelijk attest laat geenszins toe uw effectieve woonplaats voor 2003 te staven, noch kan hieruit een actueel risico op vervolging of ernstige schade uit

afgeleid worden. De rapporten betreffende de situatie van Rom in Kosovo werden hierboven reeds besproken. In haar schrijven benadrukt uw advocaat diezelfde informatie doch dit neemt niet weg dat dit gedateerde informatie is en dat het aan de verzoeker zelf is om in concreto aan te tonen dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat. Aangaande de arresten van de CCE d.d. 27 oktober 2017 en 31 oktober 2017 waarbij uw vier zoons de vluchtelingenstatus werd toegekend dient er tot slot nog op gewezen te worden dat elk verzoek op individuele merites onderzocht wordt. Betreffende deze arresten en het arrest van de CCE d.d. 28 mei 2018 dient overigens nog benadrukt dat rechtspraak geen precedentswaarde heeft.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat uw dochter L. (...) geen elementen aanbracht die een ander licht kunnen werpen op voorgaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een enig middel op de schending van:

"o artikel 1, A, (2), van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, goedgekeurd door de wet van 26 juni 1953;

o artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 57/5/2 en 57/6/6 juncto 62, van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet);

o artikel 4, punt 3, van de Richtlijn 2004/83/EC betreffende de minimumnormen voor de verlening van de vluchtelingenstatus of van de subsidiaire beschermingsstatus;

o de motiveringsplicht, zoals bepaald in artikelen 52 en 62 van de Vreemdelingenwet;

o artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

o artikel 3 EVRM.

o en de algemene zorgvuldigheidsplicht en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur".

Verzoekende partijen gaan in het verzoekschrift vervolgens achtereenvolgens in op de bestreden motivering inzake de daadwerkelijke verblijfplaatsen van verzoeker en diens gezin in Kosovo, op de verkrachting van A., op de gezondheidstoestand van M.S., op de kwetsbaarheid van L.S., op de terugkeer van E.S., op de erkenning als vluchteling van de broers S. en op de situatie voor de Roma in Kosovo in het algemeen en voor Roma die terugkeren naar Kosovo in het bijzonder.

Zij concluderen:

"Deze elementen, vooral het feit dat het nu onbetwistbaar is dat de S. (...) -familie afkomstig is uit Kosovo, de houding van de RvV ten opzichte van de oudere broers (erkenning van de vluchtelingenstatus) en het feit dat M.S. (...) geen toegang heeft tot gezondheidszorg moeten leiden tot het toekennen van de internationale bescherming aan de verzoeker.

Ze hebben zeer sterke herinneringen aan Kosovo: herinneringen aan familiemisbruik, en het binnensluipen van gemaskerde mensen die hun dochter en zus hebben verkracht. De familie ontvluchtte het land in 2003 in een context van duidelijk gevaar voor de Romaminderheid.

M. (...) en N.S. (...) zijn zich ervan bewust dat de Roma in Kosovo nog steeds een ernstig gediscrimineerde minderheid vormen, waarvan de opeenstapeling van herhaaldelijke discriminatie het leven ter plaatse onaanvaardbaar maakt door het gebrek aan toegang tot fundamentele rechten. Ze zijn bang om terug te gaan, omdat ze zich van deze situatie bewust zijn, wat wordt bevestigd door internationale rapporten en vele media. Ze konden ook de angst ervaren van E.S. (...), toen hij in 2013 werd teruggestuurd naar Kosovo, met een "Europese laissez-passer" die alleen werd ondertekend door DVZ.

Bovendien heeft L. (...) nog nooit in Kosovo gewoond en spreekt zij geen van de nationale talen. Ze is opgegroeid in België en volgt daar ook haar opleiding.
De vluchtelingenstatuut moet toegekend worden aan de verzoeker.”

2.2. Ter staving van hun betoog, voegen verzoekende partijen de volgende stukken bij het verzoekschrift:

“2. Brief van de advocaat

3. Kopie van paspoort, staatsburgerschap, geboorteakte en woonst verklaring van M. (...) et N.S. (...)

4. LOST IN TRANSITION - THE FORCED MIGRATION CIRCLE OF ROMA, ASHKALI AND BALKAN EGYPTIANS FROM KOSOVO (November 2015)

5. Société pour les peuples menacés - Situation des Roms au Kosovo : renvoyés et indésirables (Mars 2016)

6. Arrest n°194 563 d.d. 31.04.2017 – V.S. (...)

7. Arrest n°194 489 d.d. 27.10.2017 – E.S. (...)

8. Arrest n° 194 484 d.d. 27.10.2017 – C.S. (...)

9. Arrest n° 194 564 d.d. 31.10.2017 – U.S. (...)

10. Toekenning van de vluchtelingenstatuut aan S.S. (...)

11. briefwisseling tussen het ministerie van binnenlandse zaken van Kosovo en de raad van de verzoeker

12. Bijlage 26 van S.S. (...)

13. UNHCR'S ELIGIBILITY GUIDELINES FOR ASSESSING THE INTERNATIONAL PROTECTION NEEDS OF INDIVIDUALS FROM KOSOVO, 9 November 2009 HCR/EG/09/01:

14. Internationale Romadag, de situatie zoals onze afgevaardigden in Oost-Europa dat zien:

15. Artikel van Amnesty International dd 13.05.2011 - L'accord du Bénélux expose les Roms au d'être victimes de persécutions au Kosovo: <https://www.amnestv.be/infos/actualites/article/l-accord-du-benelux-expose-les>

16. Verslag van OSAR d.d. 2010 -Kosovo: Mise à jour. Etat des soins de santé <https://www.refugeecouncil.ch/assets/herkunftslander/europa/kosovo/kosovo-etat-dessoins-de-sante-2010.pdf>

17. Arrest van CCE n°204 441 d.d. 28 mei 2018.

18. Medische attesten”.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Artikel 52 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) werd met ingang van 22 maart 2018 opgeheven. Verzoekende partijen kunnen zich te dezen dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

3.2. De vreemdelingenwet bevat voorts geen artikel 57/5/2. Bijgevolg wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.3. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist verder dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekende partijen concretiseren niet hoe artikel 57/6/6 van de Vreemdelingenwet, dat betrekking heeft op de niet-ontvankelijk verklaring van een verzoek om internationale bescherming in het geval van een veilig derde land, *in casu* zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.4. Dient voorts te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 verstreekt blijkens artikel 38 van voormelde richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

3.5. De Raad spreekt zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal verder niet uit over een beslissing tot verwijdering of terugleiding. Hij gaat enkel na of er *in casu* nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door verzoekende partijen zijn voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus

of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komen. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.6. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.7. Verzoekende partijen betwisten niet dat in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.8. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd waarom verzoekende partijen niet in aanmerking komen voor de toekenning van internationale bescherming. Meer bepaald wordt daarbij vastgesteld dat (i) de kennis van verzoeker en diens echtgenote omtrent de plaatsen waar zij in Kosovo beweren te hebben verbleven uiterst lacunair was en zij tegenstrijdige verklaringen aflegden over hun verblijfplaatsen in Kosovo; (ii) verzoeker en diens echtgenote over de verkrachting van hun dochter A. verklaringen aflegden die ernstig uiteenlopen; (iii) de stelling dat verzoekster slachtoffer zou worden van gelijkaardige feiten bijgevolg evenmin overtuigt en uit de informatie in het dossier blijkt dat er geen sprake is van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo; (iv) het niet aannemelijk is dat verzoekende partijen ten gevolge van de problemen van E., die reeds dateren van 2011, heden nog problemen zouden ondervinden en zij in dit kader blijkens de beschikbare informatie hoe dan ook in Kosovo de nodige bescherming in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet kunnen genieten; (v) verzoekende partijen niet *in concreto* aannemelijk maken dat zij als Rom zullen worden gediscrimineerd in Kosovo, uit de beschikbare informatie blijkt dat de situatie het gevolg is van een samenloop van omstandigheden en niet kan worden herleid tot de loutere etnie of vooroordelen ten aanzien van de RAE, dat de regering de rechten van minderheden respecteert en zich wijdt aan de bescherming van minderheden, dat reeds veel vooruitgang is geboekt, dat ook gemeenten en ngo's bijdragen aan de rechten en integratie van RAE en dat mogelijke gevallen van discriminatie in de Kosovaarse context in het algemeen niet kunnen worden beschouwd als dermate ernstig dat zij aanleiding kunnen geven tot de toekenning van internationale bescherming; (vi) de mate van integratie van verzoekende partijen in België en het gegeven dat verzoekster in België is geboren op zich evenmin kunnen leiden tot de toekenning van internationale bescherming; (vii) de neergelegde documenten, waaronder de Kosovaarse identiteitsdocumenten van verzoeker en diens echtgenote, niet van zulke aard zijn dat zij aan het voorgaande afbreuk kunnen doen.

Waar de motieven inzake de voormelde elementen *prima facie* steun lijken te vinden in het administratief dossier, dient echter te worden vastgesteld dat uit de bestreden beslissing en dit dossier eveneens blijkt dat vier zonen en één dochter van verzoeker, respectievelijk de broers en zus van verzoekster, werden erkend en nog steeds erkend zijn als vluchteling, en dit omwille van een combinatie van een aantal factoren zoals hun etnie, hun lange afwezigheid uit en gebrek aan middelen en netwerk in Kosovo, hun taalkennis, het ontbreken van identiteitsdocumenten en de mogelijke onmogelijkheid om (op korte termijn) toegang te krijgen tot de burgerlijke stand en zulke documenten te bekomen.

Dat de motieven die zijn opgenomen in de bestreden beslissing, waaronder deze omtrent de leugenachtige verklaringen omtrent de herkomst van het gezin van verzoekende partijen voorafgaand aan hun komst naar België, de voorgehouden, concrete problemen en de situatie van de RAE in Kosovo *prima facie* pertinent en terecht lijken te zijn, alsmede dat minstens verzoeker en diens echtgenote blijkens de neergelegde identiteitsdocumenten weldegelijk toegang hebben tot de burgerlijke stand in Kosovo zodat het aannemelijk lijkt dat hun kinderen met hun hulp dergelijke toegang eveneens kunnen hebben, lijkt erop te wijzen dat de kinderen van verzoeker, respectievelijk de broers en zus van verzoekster eveneens geen nood aan internationale bescherming hebben. Bijgevolg lijkt het gegeven dat de kinderen van verzoeker, respectievelijk de broers en zus van verzoekster (nog steeds) erkend

zijn als vluchteling onverenigbaar met de inhoud van de in de bestreden beslissing opgenomen motieven.

Het is de Raad te dezen onmogelijk om een zicht te krijgen op de redenen waarom verzoekende partijen, dit in tegenstelling met hun naaste familieleden met wie zij een vergelijkbaar profiel vertonen, niet in aanmerking komen voor de toekenning van internationale bescherming.

Gezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 januari 2019 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT